

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csr/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208664
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8317208664.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v spore žalobkyne D. L., nar. XX. X. XXXX, bytom E. č. XX, Z. E., zast. Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozhodcovský rozsudok sp. zn. XXX/XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava.

Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 8. 9. 2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok zo dňa XX. X. XXXX, sp. zn.: XXX/XX/XX vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava.

Žalobu odôvodnila tým, že dňa 5. 6. 2017 jej bol doručený Rozhodcovský rozsudok zo dňa XX. X. XXXX, sp. zn.: XXX/XX/XX vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 376,14 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 0,275% ročne zo súm uvedených v rozsudku.

Žalobkyňa poukazovala na to, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 10. 2012 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaný schválil žalobkyni úver vo výške 1170 eur pri úroku 70,02% a RPMN 70,4%, počet mesačných splátok 42, výška mesačnej splátky 62,69 eur, celková čiastka splatná dlžníkom 2632,98 eur, ďalej poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur, celková čiastka revolvingu 1504,56 eur, výška úrokovej sadzby revolvingu 76,21% a RPMN revolvingu 63,32%. Uvedený zmluvný vzťah žalobkyňa považuje za spotrebiteľskú a zároveň za bezúročnú a bez poplatkov, pretože nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z.. Poukázala na to, že v skutočnosti jej bola poskytnutá len suma 1001,83 eur a nie suma 1170 eur, pretože poskytnutá suma bola skrátaná o 168,17 eur titulom poplatku za doplnkovú službu podľa čl. 8.4 Zmluvy. Výška RPMN v zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, pričom žalobkyňa má za to, že je uvedená aj jej nesprávna výška. Ďalej v zmluve absentuje uvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru a uvedenie adresy

veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, čo tiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súčasne v zmluve bola dohodnutá neprimeraná výška úrokovej sadzby.

Spolu so zmluvou o úvere bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu uzatvorená aj Dohoda o poskytovaní služby zo dňa 23. 10. 2012, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Predmetom tejto Dohody bola služba spočívajúca v odklade splatnosti splátok a za túto službu žalovaný ako veriteľ zinkasoval odplatu vo výške 168,17 eur, čo predstavuje ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa. Dohodu o poskytovaní služby žalobkyňa považuje ako neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú.

Ďalšou vadou, ktorá zakladá právo spotrebiteľa domáhať sa zrušenie rozhodcovského rozsudku je fakt, že je tu dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená spolu so Zmluvou o úvere. Žalobkyňa má za to, že táto rozhodcovská zmluva porušuje zásadu rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, pretože výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Navyše nebola individuálne dojednaná, jej obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť, pretože bola vo formulárovej podobe, ktorý predkladal žalovaný. Do tejto rozhodcovskej zmluvy dopĺňali sa len osobné údaje žalobkyne.

S poukazom na vyššie uvedené, žalobkyňa mala povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške poskytnutých finančných prostriedkov v sume 1001,83 eur. Žalobkyňa splatila žalovanému sumu 2256,84 eur, teda o 1255,01 eur viac ako si požičala. Podľa žalobkyne, rozhodcovský rozsudok má vady v zmysle §45 ods. 1 písm. e), i) Zák. č. 335/2014, pretože je tu dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

2. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a uplatnil si náhradu trov konania. Žalovaný uviedol, že ohľadom RPMN upozornil na čl. 2 ods. 2.1. zmluvných dojednaní. V bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN a v bode 6. Je uvedená RPMN. Údaj o RPMN nie je zmluvná podmienka, ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. V tej súvislosti upozornil na Smernicu Rady 2008/48/ES z 23.4.2018. Rozdielnosť RPMN spočíva v tom, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o úrokovej sadzbe. Upozornil na použitie Obchodného zákonníka a podľa neho aj úroky. V zákone je určené, že pri výške odplaty pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalovaný nesúhlasil s tým, že by zmluva mala byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov kvôli spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Upozornil na rozsudok Súdného dvora 42/15. Popiera aj absenciu údajov o splatnosti úveru, ktorý je aj v čl. 4 ods. 4,5 zmluvných dojednaní. Z ustanovenia čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o revolving úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou. Adresa veriteľa je uvedená v bode 12 ods. 1 zmluvných dojednaní. Žalobkyňa v podanej žalobe nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne a poplatok bol výrazom jej slobodnej vôle. Odplata je cenou plnenia. Postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 eur odrátal od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1. Dohody o poskytnutí služby, žalobkyňa teda s takýmto postupom súhlasila. Rozhodcovská zmluva je samostatná zmluva, ktorá nie je súčasťou štandardnej zmluvy a nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy a mohla v lehote 14 dní od jej uzavretia od nej odstúpiť. Rozhodcovská zmluva nespĺňa definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka, lebo nezakladá výlučnú právomoc, keďže výber spočíva na strane, ktorá žalobu podáva.

3. Rozsudkom zo dňa 22. 6. 2018 č.k. 15Csr/3/2017-87 tunajší súd žalobu žalobkyne zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania. Uviedol, že súd má za to, že žaloba zo strany žalobkyne bola podaná oneskorene, a to po uplynutí hmotnoprávnej 3-mesačnej lehoty, ktorá vyplýva z ust. §46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože povinnosťou žalobkyne, ktorá v rozhodcovskom konaní vystupovala v pozícii žalovaného bolo podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku v posledný deň zákonnej 3-mesačnej lehoty na súd, pričom nestačí, aby žaloba bola podaná posledný deň na poštovú prepravu tak, ako bo bolo v danom prípade, keď žaloba bola podaná na pošte dňa 5.9.2017, avšak súdu bola doručená až dňa 8.9.2017. Otázka posúdenia lehoty bola aj predmetom rozsudku KS

v Bratislave sp.zn. 8Cob/56/20132 zo dňa 11.6.2015, ktorý konštatoval, že lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku je lehotou hmotnoprávnou.

4. Na základe odvolania žalobkyne, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 19. 6. 2019 č.k. 18CoSr/1/2019-131, zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený 05.06.2017. Trojmesačná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku by v zmysle §121 ods. 3 CSP uplynula 06.09.2017. Žalobkyňa žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala na poštovú prepravu dňa 05.09.2017 (ako to vyplýva z pečiatky Slovenskej pošty uvedenej na obálke), teda pred uplynutím lehoty. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žaloba bola podaná včas. Odvolací súd okrem toho poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa k tomuto charakteru lehôt vyjadrujú a podporujú stanovisko odvolateľky, teda t. j. že ide o procesnú lehotu. Táto lehota je splnená tým ktorý v rámci nej uplatňuje nejaké svoje právo doručením buď na súde alebo orgánu, ktorý je oprávnený zásielku doručovať, čím je v danom prípade Slovenská pošta, takto učinila aj žalobkyňa. Preto bezpochyby nebol správne prijatý správny právny záver súdu prvej inštancie, ktorý má podstatný vplyv na posúdenie nároku žalobkyne, pretože súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nesplnenie tejto lehoty bez skúmania ďalších okolností v konkrétnej právnej veci. Odvolací súd sa domnieva, že lehota bola splnená, tým je potrebné, aby súd prvej inštancie sa zaoberal samotnými tvrdeniami žalobkyne v žalobe. Preto podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Uviedol, že v ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie bude sa zaoberať samotnou žalobou, keďže bola podaná včas, na príslušný súd tak vecne ako aj miestne a preto je potrebné zaoberať sa okolnosťami tvrdenými žalobe ako dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou arbitrážnych súdov z.z.p.o..

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to s obsahom žaloby, s obsahom písomných vyjadrení žalovaného a žalobkyne, žiadosťou/zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou, kartou klienta, oboznámením sa s obsahom spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp.zn. XXX/XX/XX, výpisom z obchodného registra žalovaného, vypočul žalobkyňu a zistil tento skutkový stav.

6. Podľa výpisu z obchodného registra, žalovaný je právnickou osobou, ktorá má vo svojom predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom.

7. Žalobkyňa dňa 17. 10. 2012 požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru s úverovým limitom 1170 eur, splatnosť úveru 42mesiacov, mesačná splátka 62,69 eur, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť 2632,98 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02%, ročná úroková sadzba úveru 70,02%, priemerná RPMN za úver 45,60%. Ďalej táto žiadosť obsahuje poskytnutú čiastku revolvingu: 616,87 eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť je 1504,56 eur, predpokladaná PRMN úveru po poskytnutí revolvingu je 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

Bod 6 Zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré doplnil žalovaný dňa 23. 10. 2012.

Bod 8. Zmluvy obsahuje Dohodu o poskytnutí služby. Podľa bodu 8.1. Zmluvy, sa účastníci zmluvného vzťahu dohodli na záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, za čo sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi odplatu vo výške 168,17 eur pri úvere a 87,36 eur pri revolvingu.

V zmysle bodu 13. tejto žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ a dlžník zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Žalovaný túto žiadosť podpísal dňa 23. 10. 2012.

8. Bližšie podmienky zmluvného vzťahu mali byť upravené v Zmluvných dojednaniach.

9. Schválenie tohto úveru žalovaný oznámil žalobkyni listom zo dňa 23. 10. 2012. Z tohto oznámenia vyplýva splatnosť každej splátky vždy k 1. dňu v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky 21. 11. 2012 a dátum splatnosti poslednej splátky 21. 4. 2016.

10. Zmluvné strany podpísali aj Rozhodcovskú zmluvu a to tak, že žalobkyňa ju podpísala dňa 17. 10. 2012 a žalovaný dňa 23. 10. 2012.

11. Podľa Karty klienta, žalobkyňa ako dlžník v danom úverovom vzťahu uhradila veriteľovi, t.j. žalovanému, sumu 2256,84 eur.

12. Z obsahu spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp. zn. XXX/XX/XX, súd zistil nasledovné:

Zo strany žalovaného voči žalobkyni na rozhodcovskom súde bola podaná dňa 18.07.2016 žaloba o zaplatenie pohľadávky vo výške 376,14 eur s prísl. Pokusom o zmier zo dňa 01.06.2016, právny zástupca žalovaného vyzval pred podaním žaloby žalobkyňu na zaplatenie dlžnej sumy.

Dňa 15. 5. 2017 bol rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Krížna 56, 82108 Bratislava, vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. XXX/XX/XX, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 376,14 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,275 % ročne z jednotlivých dlžných súm za obdobie od 22.12.2012 do zaplatenia, nahradiť náhradu nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky vo výške 44,16 eur a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku 22,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,32 eur. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený 05.06.2017.

13. Žalobkyňa na pojednávaní trvala na podanej žalobe v celom rozsahu s odkazom na písomné stanoviská jej právneho zástupcu. Potvrdila, že jej bol doručený rozhodcovský rozsudok, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie sumy 376,14 eur s prísl.. So žalovaným uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže sa dostali do finančných ťažkostí. Pri podpisovaní zmluvy o poskytnutí úveru, jej predložili podpísať aj všetky ostatné papiere, ktoré už boli pripravené, ktoré žalobkyňa ani nepochopila, pretože jej bolo narýchlo vysvetľované, takže nevedela, o čo ide.

Splátky sa snažila v súlade s touto zmluvou platiť riadne a včas. Potom sa dostali do finančných problémov, porušila zmluvné podmienky a žiadala, aby jej veriteľ vyšiel v ústrety, buď odložil splácanie úveru alebo znížil splátku. Jej žiadosti však nebolo vyhovené. Žalovaný sa však správal veľmi zle, bol jej doručený aj list z 20.02.2015 pod názvom „posledná výzva na zaplatenie“. Ide o dlžnú sumu 311,08 eur, ktorú mala zaplatiť pod hrozbou, že sa bude vymáhať tento záväzok v exekúcií. Nerozumela tejto výzve, pretože odosielateľ listu bol z L. a bola to osoba, ktorú žalobkyňa nepoznala a teda nerozumela, kto je táto osoba, aké má postavenie a či môže vymáhať tento záväzok. Žalobkyňa teda sa dostala do finančných ťažkostí, zo strany žalovaného nebola žiadna ochota riešiť túto situáciu mimosúdne.

14. Podľa ustanovenia §45 ods. 1 písm. e), i) a j) zák. č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa §3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa ustanovenia §46 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený 05.06.2017. Trojmesačná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku by v zmysle § 121 ods. 3 CSP uplynula 06.09.2017. Žalobkyňa žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala na poštovú prepravu dňa 05.09.2017 (ako to vyplýva z pečiatky Slovenskej pošty uvedenej na obálke), teda pred uplynutím lehoty. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žaloba bola podaná včas. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie odvolacieho súdu v danej veci.

Ďalej súd konštatuje, že žalobkyňa žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok podľa ustanovenia §45 zák. č. 335/2014 Z.z., preto súd skúmal, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa §3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, či rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a či rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť.

16. Podľa ustanovenia §1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia §2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa ustanovenia §2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia §9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia §9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ustanovenia §11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia §52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia §52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia §53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa ustanovenia §54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia §3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ustanovenia §4 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd má za nesporne preukázané, že pre vydanie sporného rozhodcovského rozsudku bola podkladom zmluva o spotrebiteľskom úvere.

Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 1001,83 eur (po odpočítaní poplatku v zmysle bodu 8 Zmluvy), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalovanému 42mesačnými splátkami po 62,69 eur, t.j. spolu sa zaviazala uhradiť žalovanému sumu 2632,98 eur. Žalovaný ako veriteľ uviedol v zmluve RPMN 70,02%.

18. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalobkyne v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia §52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu. Preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Zmluva o úvere, ako aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovská zmluva obsahujú zmluvné podmienky, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, že úver poskytol žalobkyňi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené je žalobkyňi dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. Podľa uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23. 10. 2012, bod 5., sa všetky spory zo zmluvy o úvere mohli riešiť buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom. Podanie žaloby na všeobecnom súde malo síce povahu rozvázovacej podmienky vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, avšak toto dojednanie neplatilo, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde.

20. 16. Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedený v § 53 ods. 4 OZ upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozície lehoty (napr. neprimeraná sankcia pod písm. k/ bola upravená až novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 568/2007 Z. z. s účinnosťou od 01. 01.2008, kým hlavná transpozícia bola vykonaná zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným od 01. 04. 2004).

21. Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 za neprijateľnú podmienku v ust. § 53 ods. 4 písm. r) považuje aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, zmluvná podmienka spotrebiteľom individuálne nedojednaná, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní bráni prejednaniu a rozhodnutiu vecí rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, nakoľko túto možnosť skôr využil dodávateľ. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojím konaním podaním žaloby na rozhodcovskom súde. Ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008 len demonštratívne vymenováva niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľnej podmienky môžu mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito

neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti.

22. Keďže ust. § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§40a Občianskeho zákonníka) išlo o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak teda dojednaná podmienka ukladajúca spotrebiteľovi podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom je pre jej neprijateľnosť neplatná, v rozhodcovskom konaní uplatnený nárok rozhodcovským súdom vôbec nemal byť prejednaný a rozhodnutý. Rozhodcovský súd môže totiž vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve rozhodcovskému súdu chýba základný predpoklad pre rozhodnutie sporu v rozhodcovskom konaní.

23. Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci bola otázka, či Rozhodcovská zmluva k úveru, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná. V zmluve sa účastníci vzťahu dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov, podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: -Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Križna 56, Bratislava - Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu, ktorý je oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

24. Podľa dojednanej Rozhodcovskej zmluvy, spory mohli byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi. Ak jedna z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi, spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto Rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami.

25. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť aj prejavom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy ani z iných listinných dôkazov žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp "ignorantia iuris non excusat" (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyň. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, že žalobkyniam poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa vo svojej výpovedi dokonca uviedla, že listinám, ktoré podpisovala pri uzatvorení zmluvného vzťahu, nerozumela, pretože jej boli vysvetľované len v rýchlosti, teda súd má za to, že nebola patrične s jej obsahom a právnymi následkami rozhodcovskej zmluvy oboznámená.

26. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka svojim obsahom najbližšie problémovej Rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom

bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd. Súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednanie nedávalo zmysel. Je na úvahu, či spotrebiteľa by napadla myšlienka namietat' neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Tu je nutné objektívne posúdenie rozhodcovskej zmluvy a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita.

27. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a je povinnosťou nielen súdu, ale rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodit' všetky právne dôsledky, a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neuniklo pozornosti súdu, že rozhodca iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalisticky skonštatuje ako danú. Aj toto konanie je právom nerešpektovania práv spotrebiteľov a absencia nestrannosti a nezaujatosti rozhodcu. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvolit' osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

28. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejme, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - v danom prípade žalobkyne, si individuálne vyjednali rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Nie žalobkyňa má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobkyňa individuálne vyjednala rozhodcovskú zmluvu, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednala aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy nespĺnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. V prípade však nie sú o tom žiadne dôkazy.

29. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijat', odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. V tomto prípade však súd nemá preukázané, že neprijatím, odmietnutím rozhodcovskej zmluvy by nedošlo k zhoršeniu postavenia žalobkyne. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom papieri, že v zmluve bolo uvedené, že žalobkyňa má právo do 14 dní odstúpiť od zmluvy resp. vôbec ju nemusí podpísať. Zo súdnej praxe v obdobných sporoch považuje súd za pravdepodobné, že neuzatvorením rozhodcovskej zmluvy by žalobkyňi úver poskytnutý nebol. Nebolo teda preukázané, či by žalobkyňa v prípade, nepodpísania rozhodcovskej zmluvy získala žiadany úver. Vyhlásenie veriteľa v rozhodcovskej zmluve o tom, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie jej podmienkou spotrebiteľského úveru nepovažuje súd za preukázané, považuje ho iba za nepreukázané tvrdenie. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že v prípade podania žalobného návrhu dodávateľom núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom. V rozhodcovskej zmluve je síce uvedené, že svoje právo môžu strany uplatniť aj pred všeobecným súdom, čo však už po podaní návrhu na rozhodcovský súd nie je možné. Z praxe je zrejme, že návrhy na začatie konanie podávajú výlučne dodávatelia, čím je spotrebiteľ zbavený možnosti obrátiť sa na všeobecný súd.

30. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn .16Co/2/ 2014).

31. Pokiaľ sa jedná o skutočnosť, že žalobkyňa aj po podpise rozhodcovskej zmluvy mala možnosť ju ukončiť a to formou odstúpenia, súd poukazuje, že ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkovi konania odstúpiť od zmluvy, ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje. Základnou podmienkou odstúpenia od zmluvy je platnosť uzavretej zmluvy. V spotrebiteľských sporoch je súd povinný ex offa skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ dospeje k záveru, že rozhodcovská zmluva je v rozpore so zákonom a spĺňa podmienky neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka), vyvoláva v zmysle odseku 5 citovaného ustanovenia neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a to neplatnosť absolútnu. Preto nie je možné odstúpiť od neplatného právneho úkonu, ktorý nikdy nenastal.

32. Súčasne súd uvádza, že uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), predpokladoch pre výpočet RPMN, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ustanovením §11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, je zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa - žalobkyne aj v rozhodcovskom konaní. Súd ex offa podrobuje súdnej kontrole zmluvy uzavreté v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov, teda aj túto zmluvu.

Predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky.

33. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená diktia §9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Súd mal za preukázané, že v čase podpisu zmluvy zo strany žalobkyne, táto nebola informovaná o konečnej splatnosti úveru. Táto informácia vyplýva až z oznámenia žalovaného o schválení úveru. Toto určenie konečnej splatnosti úveru súd však nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to je vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

34. Ďalej súd má za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z.. Aj keď uvedená listina obsahuje výšku RPMN (ktorá však je nesprávna), neobsahuje predpoklady, použité na výpočet tejto RPMN. Zo žiadosti o úver a ani z oznámenia o schválení úveru nie je zrejmé, ktoré predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Napr. v údajoch o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5 Zmluvy je uvedená RPMN 70,02% a v bode 6 zmluvy už je uvedená RPMN 70,4%. Zo žiadnej zo zmluvných dokumentov však nie sú zrejmé predpoklady, ktoré žalovaný použil pre výpočet RPMN. Teda súd zhodnotil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje predpoklady, ktoré dodávateľ použil pre výpočet RPMN. Spôsob výpočtu RPMN je uvedený v prílohe č. 2 citovaného zákona, pričom podkladom pre výpočet RPMN je číslo posledného čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Súd má za to, že Zmluva uvedené neobsahuje.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

„Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 4. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017.

35. Podľa názoru súdu, v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 70,02%, resp. 70,4%, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba

127,70% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-psn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 1001,83 eur, výšky mesačnej splátky úveru 62,69 eur, pri ich počte 42. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku aj z uvedeného dôvodu.

Pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

36. Súd zistil, že v danom prípade zmluva zo dňa 25. 6. 2014 neobsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v ust. 9 ods. 2 písm. j) zák. č.129/2010 Z.z., t.j. predpoklady pre výpočet RPMN, ako aj zmluva obsahovala nesprávnu výšku RPMN čo má za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov tak, ako to vyplýva z ust. 11 ods. 1 zák. č.129/2010Z.z.. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že rozhodcovský súd rozhodol v danej veci v rozpore s právnymi predpismi.

37. Z rozhodcovského spisu a rozsudku nie je zrejmé, že rozhodca sa zaoberal zisťovaním skutkového stavu vzhľadom na vyššie uvedené v tom smere, koľko finančných prostriedkov žalobkyňa reálne titulom úveru čerpala, koľko finančných prostriedkov v danom úverovom vzťahu uhradila, na čo boli tieto splátky žalobkyne započítané (či napr. neboli započítané na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a pod.) a to s poukazom na to, že sporná úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Teda v danej veci súd mal za preukázané, že sporným rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná na plnenie, pričom rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní nesprávne zistil skutkový stav, nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a toto pochybenie malo vplyv na výsledok sporu; ďalej či rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou právom nedovolené a ktoré odporuje dobrým mravom; taktiež súd zistil, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) Zák. č. 335/2014 Z.z.). Preto súd sporný rozhodcovský rozsudok zrušil.

38. Podľa ustanovenia §47 ods. 1 Zák. č. 35/2014 Z.z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa ustanovenia §47 ods. 2 Zák. č. 335/2014 Z.z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

Podľa ustanovenia §47 ods. 3 Zák. č. 335/2014 Z.z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd predloženú rozhodcovskú zmluvu považuje za absolútne neplatnú a preto zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle §45 ods. 1 písm. e) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V zmysle §47 ods. 1 tohto zákona môže žalovaný podať na súd návrh na pokračovanie v konaní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedených skutočností je súd tiež toho názoru, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1, písm. j) z č.335/2014 Z.z).

39. Podľa ustanovenia §255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 Civilného sporového poriadku s tým, že žalobe žalobkyne vyhovel v plnom rozsahu a teda žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu. Preto jej patrí náhrada trov konania. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.